

10 лютого на прес-конференції у Києві Блаженніший Любомир (Гузар) повідомив про те, що цього дня Папа Венедикт XVI прийняв його зречення з уряду Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви. Відповідне прохання до Святішого Отця Глава УГКЦ подав, коли йому виповнилося 75 років.

«Сьогодні, коли я вже не маю достатньо сил, хочу передати уряд своєму наступникові, який ефективно продовжуватиме цю працю. Бо це не моя праця і я не є ключем. Ключем є Церква, а мета нашої праці – служіння Церкві, і ми стараємося це виконувати доти, доки можемо це робити ефективно», – пояснює своє рішення Блаженніший Любомир

Після відходу від керівництва УГКЦ Блаженніший Любомир не має наміру цілковито покидати життя Церкви і суспільства. **«Я робитиму те, що ще можна робити. Буду молитися за Церкву, переосмислювати минуле, стежити за тим, щоб нічого з минулого нашої Церкви не затратилося. Хотів би проводити зустрічі з молоддю, а також з різними професійними групами»,** – розповідає Блаженніший Любомир. Уже цього місяця Його Блаженство зустрічатиметься зі студентами Києво-Могилянської академії, а також розпочинає роботу над другою аудіотрилогією під назвою «Суспільство», до якої увійдуть аудіокниги «Суспільство і влада», «Суспільство і бізнес» та «Суспільство і закон».

«Згідно з канонічним правом, до обрання нового Глави УГКЦ Адміністратором Церкви буде Архиєпископ Львівський Владика Ігор (Возьняк). Протягом двох місяців відбудеться виборчий Синод, який обере нового Главу Церкви. За Блаженнішим Любомиром зберуться усі титули та почесні, належні його санові», – повідомив Секретар Синоду Єпископів, Куріальний єпископ УГКЦ Богдан (Дзюрах).

Блаженніший Любомир очолив УГКЦ десять років тому, після смерті свого попередника

на престолі Мирослава Івана (Любачівського). Він став першим Предстоятелем Церкви, обраним спеціальним Синодом Єпископів після виходу Церкви із підпілля та здобуття Україною незалежності. У час правління Церквою Блаженнішим Любомиром престол Глави УГКЦ був повернений зі Свято-Юрської гори у Львові до столиці України. У Києві підходить до завершення будівництво Патріаршого собору Воскресіння Христового та Патріаршого центру УГКЦ.

УГКЦ сьогодні

На сьогодні УГКЦ об'єднує понад 5,5 мільйона вірних на території України; крім того, греко-католиками визнають себе біля 1,5 мільйона осіб у країнах Європи, Північної і Південної Америки та Австралії. Верховне Архиєпископство в Україні об'єднує 12 єпархій та екзархатів. За статистичними даними *Державного департаменту у справах релігій* в Україні, станом на 1 січня 2010 року УГКЦ налічувала: 3597 зареєстрованих громад, 2347 священиків, 1248 ченців і черниць, 3581 храм, 1138 недільних шкіл, 105 монастирів, 27 періодичних видань, 15 навчальних закладів із 1273 слухачами, основним із яких є Український католицький університет. Сьогодні до Синоду Єпископів УГКЦ входять 50 ієрархів Церкви з України та з-за кордону.

Поза межами України до Верховного Архиєпископства належать: Перемишльсько-Варшавська греко-католицька митрополія у Польщі (Перемишльсько-Варшавська архиєпархія та Вроцлавсько-Гданська єпархія з понад 300 тисячами вірних у 100 парафіях), три апостольські екзархати для українських греко-католиків у Німеччині, Франції та Великобританії, дві греко-католицькі митрополії у Північній Америці: Сполучених Штатах і Канаді (у США – Філадельфійська митрополія, яка складається з чотирьох єпархій у Філадельфії, Пармі, Чикаго і Стемфорді, у Канаді - Вінніпезька митрополія з п'яти єпархій у Вінніпегу, Едмонтоні, Нью-Вестмінстері, Саскатуні й Торонто). Крім того, існують єпархії УГКЦ у Буенос-Айресі (Аргентина), Куритибі (Бразилія) і Мельбурні (Австралія). Українські греко-католики мають також вікаріат у Румунії, громади у Литві (Вільнюс), Латвії (Рига, Даугавпілс та Резекне), Естонії (Таллін), Молдові (Кишинів), Австрії, Парагваї, Венесуелі, Португалії, Італії, Іспанії, Греції, Швейцарії, Бельгії, Казахстані та Росії. УГКЦ надає духовну опіку своїм вірним у країнах перебування останньої хвилі мігрантів з України.

Правова довідка

Отець д-р Віталій Токар, керівник Правничого відділу Патріаршої курії УГКЦ:

Згідно з Кодексом канонів Східних Церков, головним законодавчим збірником Церкви, який чинний з 1991 року, та відповідно до партикулярного права УГКЦ, через зречення Верховного Архиєпископа Верховноархиєпископський престол УГКЦ став вакантним. Така ситуація можлива внаслідок смерті або ж зречення (канон 126, § 1). Зречення відбувається за бажанням, а радше на основі права Верховного Архиєпископа зректися уряду і аж ніяк не є його обов'язком (канон 967).

Біографічна довідка

Блаженніший Любомир (Гузар)

Народився 26 лютого 1933 р. у м. Львові в родині Ярослава Гузара та Ростислави з роду Демчуків.

1944 р. – разом з батьками покинув Україну та переїхав до Австрії (м. Зальцбург).

1949 р. – переїхав зі сім'єю до США. Здобув середню освіту в Малій духовній семінарії (1950 рік), вивчав філософію в Колегії св. Василя Великого (1954 – здобув ступінь бакалавра) та богослов'я у Католицькому університеті Америки у Вашингтоні (1958 р. – ступінь ліценціата богослов'я).

30 березня 1958 р. – рукопокладений Владикою Амвросієм (Сенишиним) на священника і призначений для служіння у Стемфордській єпархії.

1958 - 1969 рр. – працював викладачем і префектом у Стемфордській духовній семінарії св. Василя Великого, був душпастирем оселі «Союзівка» Українського народного союзу у Кергонксоні та виховної оселі Спілки української молоді Америки в Елленвілі (штат Нью-Йорк).

З 1965 р. – настоятель парафії Пресвятої Трійці в Кергонксоні.

1967 р. – здобув ступінь магістра філософії у Фордгамському університеті (Нью-Йорк).

1969 - 1972 рр. – вивчав богослов'я у Папському університеті «Урбаніанум» в Римі (здобув ступінь доктора богослов'я).

1972 р. – вступив до монастиря Святого Теодора (монахи Студійського уставу) у Гроттаферраті (Італія).

1973 - 1984 рр. – викладав еkleзіологію в університеті «Урбаніанум».

2 квітня 1977 р. – рукопокладений Блаженнішим Йосифом (Сліпим) на єпископа.

1978 р. – призначений архимандритом монастиря Святого Теодора та відповідальним за монастирі Студійського уставу поза межами України.

1993 р. – повернувся в Україну разом зі всією спільнотою українських монахів студитів Гроттаферрати.

1993 - 1994 рр. – служив як духівник у Львівській духовній семінарії Святого Духа.

2 квітня 1996 року – призначений Екзархом Києво-Вишгородським з титулярним престолом Ніси Ликійської.

1 червня 1996 р. – офіційно введений на престол Києво-Вишгородського екзархату.

14 жовтня 1996 року – призначений Єпископом-помічником Глави Української Греко-Католицької Церкви з делегованими правами.

25 січня 2001 р. – обраний Верховним Архиєпископом УГКЦ.

26 січня 2001 р. – potwierджений Святішим Отцем Іваном Павлом II і проголошений як Верховний Архиєпископ УГКЦ.

28 січня 2001 р. – введення на престол у соборі Святого Юра у Львові.

28 січня 2001 р. – під час молитви «Ангел Господній» проголошений кардиналом Святої Римської Церкви.

21 лютого 2001 р. – піднесений Святішим Отцем Іваном Павлом II до гідності кардинала Католицької Церкви.

21 серпня 2005 р. – офіційне повернення осідку Глави УГКЦ зі Львова до Києва.

Очолював Українську Греко-Католицьку Церкву протягом десяти років.

Департамент інформації УГКЦ